

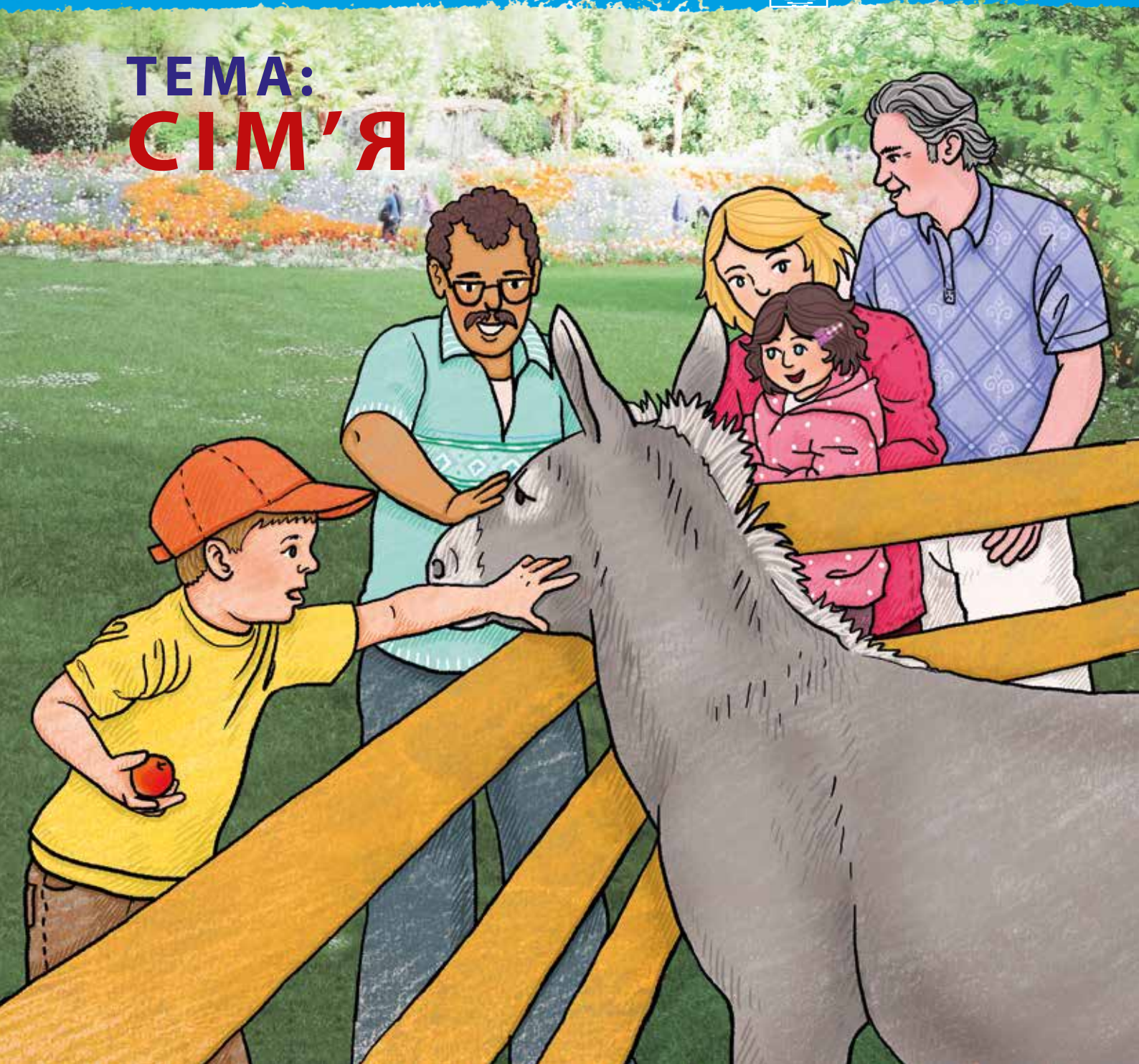
ДІТМ

Часопис для дітей – видавництво Новоапостольської церкви

№ 6, червень 2016 р.

ТЕМА:
СІМ'Я

Рут

(Книга Рут)

Ноема жила разом зі своїм чоловіком і двома синами на чужині, бо вдома, у Віфлеємі, панував голод. Її чоловік помер, а сини стали дорослими й одружилися. Згодом померли її сини, і Ноема опинилася самотньою на чужині. З нею залишилися лише її невістки Орпа і Рут.

Ноема вирішила повернутися у Віфлеєм, бо там можна було прогледуватися.

Невістки Ноеми збиралися йти разом із нею, але вона наполягала, аби вони залишалися у своєму краю. Орпа заплакала, поцілувала свекруху й попрощалася з нею. А Рут сказала: «Я піду з тобою. Твій народ – мій народ, твій Бог – мій Бог». І вона вирушила в

дорогу разом із Ноемою.
У Віфлеємі саме був час жнив.
Бідним людям дозволяли
збирати колоски, що
залишилися після жнив.

Рут збирала колосся на
полі Вооза. Він був багатим
селянином і родичем Ноєми.
Побачивши Рут, Вооз запитав
у слуги: «Хто ця жінка?» Той
відповів йому: «Це – Рут. Вона
прибула разом із Ноемою».

Під час обідньої перерви Рут
дозволили обідати разом із
Воозом та його слугами. Його
неабияк вразила турбота, яку
Рут виявляла до своєї свекрухи
Ноєми; адже вона не була
зобов'язана покидати свої дім
та сім'ю і вирушати разом з нею
на чужину.

До вечора Рут назбирала
чимало колосків. Ноєма
раділа, бо бачила, що Бог був
прихильний до неї. Рут до кінця
жнив щодня ходила на поле
Вооза.

Згодом Вооз і Рут одружилися.
У них народився син, якого
вони назвали Овидом. Ноєма
була вельми рада і ставилася до
Овида, як до рідного сина.

*Згідно з Мойсеєвим законом
землевласник під час жнив не мав
збирати всі колоски до останку. Після
завершення жнив чужинці й бідні люди
могли виходили в поле і збирати їх,
аби не померти з голоду.*

У ГОСТЯХ

В АРТУРА З АНТАКІЇ (ТУРЕЧЧ

Ласкаво просимо в **Антакію**! В античні часи територія сучасної Туреччини входила до складу Римської імперії. Тоді це велике місто, розташоване на сході Середземномор'я, називалося Антіохія на ріці Оронтес.

Після П'ятидесятниці тут почали звіщати Євангеліє: спершу місцевим юдеям, а потім язичникам. Антіохія стала центром християн, що походили з язичників. У цьому місті апостол Павло і Варнава навчали протягом одного року. Звідси апостол Павло вирушив у свою третю місіонерську подорож.

Апостол Петро також відвідував Антакію. На його честь була названа **перша у світі печерна церква**, Грот святого Петра в Антакії. У ній згідно з преданням збиралася перша християнська громада. Тут учнів почали називати християнами.

«В Антіохії я зустрівся з апостолом Петром. Ми спільно обговорювали питання, яке порушували ще в Єрусалимі. Я наполіг на тому, що християни із числа язичників є повноцінними християнами. Ми дійшли до цієї спільної думки під час зібрання апостолів. Язичникам не треба спершу ставати юдеями, аби слідувати за Ісусом Христом. Будь-яка людина має право прийняти хрещення і стати християнином. Ваш апостол Павло».

Сьогодні згідно з даними перепису християни складають 1% населення Туреччини, тобто один християнин – на сотню мешканців країни. Майже всі турки є мусульманами.

Я і моя сім'я – новоапостольські християни. Мій **дідусь** Меклі Чаган був першим настоятелем новоапостольської **громади** в Антакії. Зараз він на пенсії.

ИНА)

На свята, як-от Різдво, ми прикрашаємо свою церкву і спільно відзначаємо це свято в колі **братів і сестер** по вірі, частуємося тістечками й солодощами, які приносимо з дому.

Найулюбленішими ласощами нашого міста є **кюнефе**. Його готують із несоленого сиру, макаронного тіста, поливають сиропом й оздоблюють фісташками.

Це – наша **сім'я**: мама, тато, Мелкі і я. Мелкі – мій старший брат, йому 13 років. Мені 10 років, мене звати Керолін; мене всі називають Керол.

Зранку, о сьомій годині, я вирушаю до школи. Я навчаюся у четвертому **класі**.

Після школи я спершу виконую домашні завдання і готуюся до наступних занять. Мої улюблені шкільні предмети – математика, природознавство й соціологія. Потім я допомагаю мамі по домашньому господарству.

Після обіду я проводжу час зі своєю **подругою Естер**. Ми граємо в різні ігри. Мені дуже подобається разом з нею співати в церкві. Ми щонеділі ходимо на богослужіння.

Увечері, коли **тато** повертається з роботи додому, ми спільно молимося й вечеряємо. Потім ми читаємо Євангеліє. Я і мій брат задаємо чимало запитань.

Чи знаєте ви, що Лука, який написав третє Євангеліє і Діяння апостолів, був родом із Антіохії?

Після читання Біблії я молюся і йду спати.

Фото: з особистого архіву

ПОШТОВА СКРИНЬКА

ЯК ВИ ПРОВОДИТЕ СВІЙ ЧАС У КОЛІ СІМ'Ї?

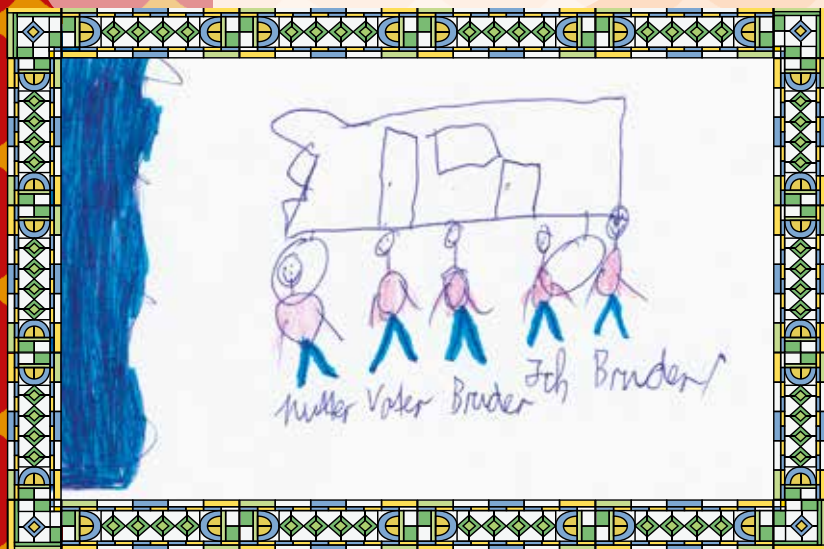
«Коли я відвідую бабусю й дідуся, то інколи граю з дідусем у футбол. Він майже ніколи не пропускає м'яч у свої ворота. Та одного разу я все ж забив йому гола, коли м'яч прокотився йому між ніг».

Натан, 6 років, із м. Тріра (Німеччина)

«Ми часто їздимо на нашому автомобілі з причепом до узбережжя».

Штеффен, 12 років, із Гамбурга-Південь (Німеччина)

«Я залюбки відвідую басейн разом зі своїми старшими сестрами. Мені також подобається гратися разом з ними у нашому саду, особливо – в конструктор «лего»».

Янніс, 3 роки, із м. Грос-Герату (Німеччина)

«Найбільше я люблю пригортатися до своїх батьків, а також ніжно пестити м'які іграшки й свою кицю Сашу».

Яків, 4 роки, із м. Грос-Герату (Німеччина)

«На минулих канікулах ми тричі були в басейні. Мені дуже подобалося гратися там зі своїм старшим братом. А ще ми з ним вирушали у міні велосипедний тур. Під час екскурсії класом я неабияк скуцав за своїми рідними».

Лукас, 11 років, із Гамбурга-Південь (Німеччина)

НА ДОЗВІЛЛІ

1

Весільний бенкет у Кані Галилейській (Від Івана 2, 1–12)

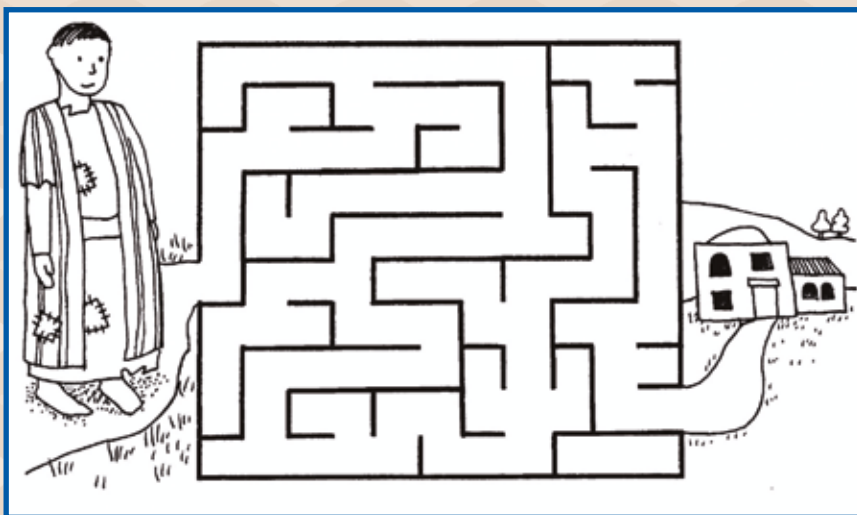
У наведену біблійну історію проникли 15 неправильних слів. Знайди їх і заміни правильними словами.

Кані – три – старости – Галилейській – Мати – Капернаум – декілька – молодого – учні – вина – шість – брати – слуг – година – водою

Третього ж дня весілля відбувалося в Тіверіаді Галилейській, і була там племінниця Ісусова. Отож запрошено на те весілля й Ісуса та Його друзів. Коли ж не вистачило соку, мати Ісусова й каже до нього: «Вина в них нема». Відрік їй Ісус: «Що Мені, жінко, – а й тобі? Таж не прийшла година Моя!» Але мати Його мовила до рабів: «Що лиш скаже вам, – робіть». Було ж там п'ять кам'яних посудин на воду, щоб очищуватися по-юдейському; кожна вмещала дві або три мірки. Сказав їм Ісус: «Наповніть посудини мінеральною водою». Вони й виповнили їх по вінця. А Він їм далі каже: «Зачерпніть тепер та й несіть до господаря весільного». Тож понесли. Коли ж покуштував староста воду, що на вино обернулася, – а не знав же, звідки воно взялося: слуги лише знали, котрі води зачерпнули були, – то закликав староста батька і до нього мовив: «Всяк чоловік добре вино спершу подає, а гірше, – як уп'ються. Ти ж приховав добре вино аж он по сю пору». Ось такі чудеса вчинив Ісус у Кані Філіппінській і велич тим Свою об'явив, – тож і учні Його увірували в Нього. По тому ж подався Він у Назарет, Він Сам і Його мати й родичі та учні Його, і перебули там десять днів.

2

Допоможи блудному сину знайти дорогу додому, до батька:

<http://www.playing-field.ru>

Розмалюй цю картину й перекажи зображену біблійну притчу своїми словами.

Навіщо Ісус Христос розповів цю притчу присутнім слухачам? Чому вона вчить нас – віруючих християн?

Складати пазли, вилізати на дерево чи перекидатися – **що діти вміють робити краще за дорослих?** Ми будемо раді вашим розповідям і малюнкам та просимо надіслати їх **до 1 червня.**

Наша адреса:
Редакція часопису
«Ми, діти»,
вул. Збаразька, 8а,
Тернопіль,
46002.
Ел. пошта:
p.bich@nak.org.ua

Ти потрібний нам

«Годі тобі триматися за поділ мого фартуха, – сварилася мама. – Іди і грайся сам! Ти вже не маленький».

Юрген відчув себе нікому непотрібним. Він пішов у свою кімнату і вирішив піти з дому. Хлопчик узяв подушку, ігрову приставку, плеєр і спустився у підвал. Тепер це невеличке приміщення є його новим домом.

«Тут я нікому не заважатиму», – подумав він і зручно вмотився на подушці. Він грав у комп'ютерні ігри, слухав музику. Згодом до нього спустився тато і сів поруч: «Чи не бажаєш ти повернутися до нас?» – запитав він.

«Бажаю, – сказав Юрген, – але ж я вам не потрібний». Тато погладив сина по голівці й почав розповідати: «Два роки тому під час своєї подорожі я спостерігав за однією твариною. Вона була великою, як корова. І їй на спину сіла пташка. Тварина рухалася туди-сюди, намагалася хвостом прогнати непроханого гостя. Та пташка так міцно вп'ялася у тіло тварини, що їй годі було прогнати. За деякий час тварина заспокоїлася, бо непроханий гість їй уже не дошкуляв. Адже пташка ретельно викльовувала із шерсті тварини комах-шкідників».

«Навіщо ти розповідаєш мені про це?» – запитав Юрген.

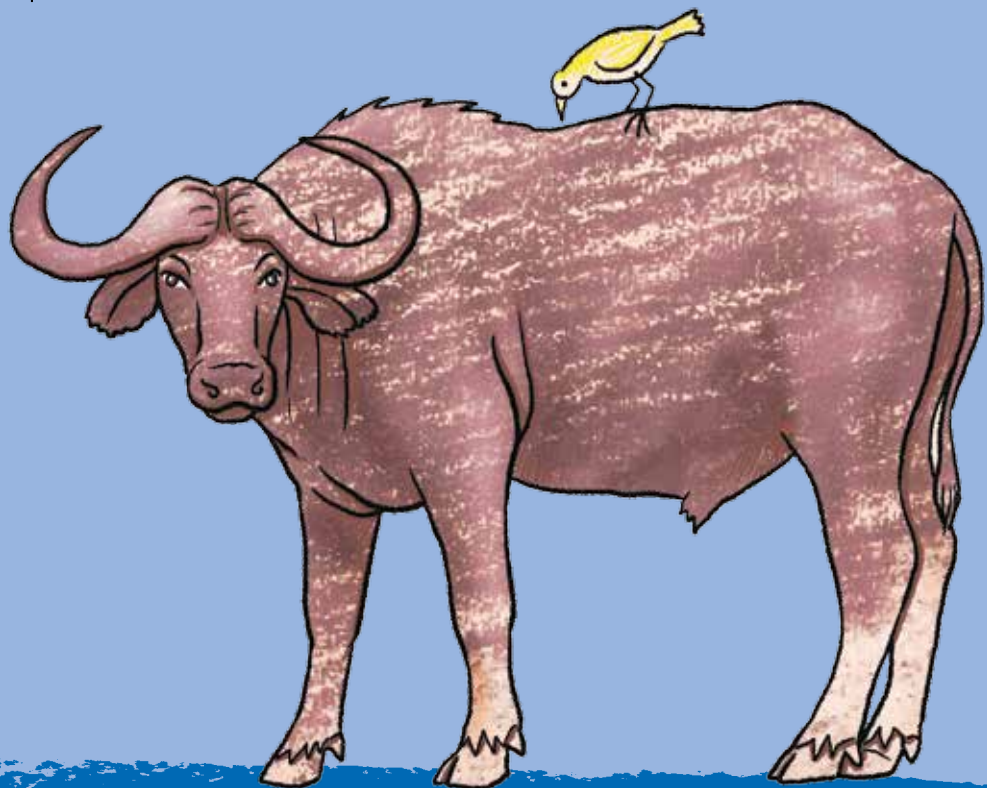
«Тварина спочатку не розуміла, що пташка була їй корисною, що позбавляла її надокучливих комах-шкідників. Отже, пташка була дуже потрібна тварині. А пташці була потрібна пожива, що водилася у

її шерсті. Як тварині потрібна інша тварина, так людині – інша людина. Людині годі жити самотужки».

«Та я нікому не потрібний, – наполягав Юрген. – Пташка допомагала тварині, а вона була її годувальницею. А я нікому не приношу жодної користі. Ти заробляєш гроші, мама порається по господарству. А я нікому не потрібний».

«Ні, – сказав батько, – ти нам потрібний більше, ніж пташка тварині. Нам дуже потрібні радість і любов, які ти приносиш нам».

© Герцберг Оберхаузен

Часопис «МИ, ДІТИ», № 6, 2016 р.

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюрих, Швейцарія).

Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна; тел./факс: (+380352) 524732; p.bich@nak.org.ua; сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович

Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович

© Видавництво: Фрідріх Бішофф Гмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина; за сприяння Релігійної організації «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Росії», м. Москва/Росія.

Друк: ПП Монастирська З. А., м. Тернопіль, Україна.
Наклад: 800 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ.

Банківські реквізити:

АТ «ПроКредит Банк», р/р 26002210016749 МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165;

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.